

Conte dels remeis florals del Dr. Bach (Maria Navas i Xicola)

En Pau **Clemàtide** viu a la gran ciutat de Noseón, al carrer **Violeta d'Aigua** nº 16, 7é pis, l'últim d'una vella escala tota pintada de blanc on encara, en alguns punts i queden restes de blauet.

En Pau està assegut a la seva vella cadira mirant al cel pel finestró, davant seu hi ha una taula no massa gran amb moltes llibretes i papers, un plat florejat on hi queden unes molletes de pa, una mica de formatge i restes de melmelada de préssec, al costat de la taula una guitarra.

De tant en tant baixa el cap i posa els seus ulls damunt d'un paper i escriu poemes sobre els ocells i els seus cants, torna a alçar la mirada al cel, se sent feliç i torna a escriure, ara els versos parlen del sol i la lluna i els estels, sobre els núvols i les tempestes; li agrada escriure poemes i pensaments de l'alba i el seu silenci, sobres els camps de blat i les roselles dansant amb el vent jugant a fer i amagar, el mar verd espurnejat de color a la primavera i el mar brillant del color de l'or a l'estiu.

Molt lluny de Noseón, al petit poblet de Fenidesfent, vivia en Roc **Roure**, a la plaça de l'**Olivera**, nº 4, ben aviat de matinada en Roc s'alça del llit, es renta amb aigua ben fresca mentre la **Hornbima**, la seva dona li prepara el sarró amb l'esmorzar, surten de la casa, encara brillen els estels, miren al cel i ell diu -"avui farà bon dia" –es fan un petó i es separen, ella va a arreglar els animals, donar blat de moro a les gallines, a muntir la cabra i mentrestant pensa "avui faré melmelada de préssec", ell va cap el camp i mentre camina amb el seu gos **Centauri** sent els darrers aleteigs dels ratpenats. Arriba el silenci absolut de l'alba, queda quiet un moment, escolta..... i tot seguit es fa sentir el primer vol dels coloms sortint dels colomars, fa un xiulet al gos, puja al vell tractor i enfila cap la feina, la primera claror del dia dibuixa la forma de les muntanyes, i mentre surt el sol el vell tractor d'en Roc comença a esgarrapar la terra.

Passa la primavera i l'estiu. La terra ha donat molt i bon fruit, per un temps queda quieta esperant ser tocada de nou i rebre les pessigolles de les noves llavors.

En Roc i la seva dona **Hornbima** decideixen descansar uns dies i anar al teatre i gaudir de les moltes distraccions que ofereix la gran ciutat i agafen l'Autobús cap a Noseón.

Al mateix temps en Pau prepara la motxilla amb les seves llibretes, el sac de dormir, una ampolla d'aigua i la seva estimada guitarra, es calça unes bones botes de muntanya i una bufanda gran de llana, se'n va al tan esperat concert de cantautors que fan a un poble petit a la vora de Fentidesfent.

És hora punta a l'estació d'autobusos, hi ha molta gent, en Pau va badant i mirant els rètols i una mica mes enllà en Roc i la Hornbima caminen de pressa... Aah! Quin cop! Han topat amb en Pau, els tres es miren i pensen uns...“BADOCC GANDULL”!...i l'altre..... “IGNORANTS”

Tots acabaren molt cansats després de l'experiència del “descans” i en retornar a casa en Pau davant del finestró i en Roc i la Hornbima al caliu del foc es prenen una infusió ben calentona de **Verbena**.

